

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

OVER DEN TIJDZIN.

Een waarneming aan eigen lijf, de laatste weken gedaan, schijnt mij eigenaardig genoeg om op zichzelf te publiceeren.

Ik heb een zoodanig ontwikkelden tijdzin, dat ik niet alleen wakker kan worden op een uur, waarop ik mij van te voren voorneem, te ontwaken, doch, als ik des nachts even wakker word en denk: „Hoe laat?“, dan weet ik, op vijf minuten nauwkeurig, den juisten tijd, welken bij nazien mijn horloge aangeeft. Het is een „terstond weten“, geen „raden“ of „resultaat van dialectisch denken“; begin ik te raden of denk ik erover, dan is het mis. Het is ook niet steeds op dezelfde tijdstippen, dat ik des nachts ontwaak. Nu geviel het, dat ik mijzelf te corpulent vond worden en na bestudeering van ontvangen literatuur besloot een proef met „Dinitra“ te nemen. Eén tablet voor elke 10 KG., dus tien tabletten na den hoofdmaaltijd (des avonds te half zeven uur beginnende). Ik merkte nu reeds den tweeden nacht op, dat mijn tijdzin geheel gestoord was. Ik ontwaakte en dacht „tien over vijf“, het was twee uur. Zoo ging het door. Steeds was het vroeger dan ik voelde. In de toelichtingen van de werking van Dinitra staat, dat dit middel de stofwisseling versnelt. Ik vermoed dus als verklaring, dat mijn ervaring ingesteld is op bepaalde somato-psychische sensatie-complexen en dat ik die heb leeren verbinden met den objectieven tijd en dat, nu die somato-psychische sensatie-complexen verstoord waren en toestanden al te twee uur bereikt werden, die anders te tien over vijf aanwezig waren, ik genoodzaakt was te voelen, dat het tien over vijf was, terwijl het pas twee uur was. Laat ik erbij voegen, dat mijn slaap door het nemen van het middel ellendig werd, dat ik ten slotte ermede ben uitgescheiden, toen mijn pols, die nog nooit geïntermiteerd had, uitviel en ik tegelijk eenige malen praecordiaalangst had gehad. Den nacht na het ophouden van dit middel had ik weer den gewonen tijdzin terug, terwijl de pols reeds den volgenden dag normaal was en is gebleven, met volkomen afwezigheid van elk angstgevoel.

Heerlen, 8 April 1935.

Dr. TACO KUIPER Kzn., *zenuwarts.*

ONDERVOEDING.

Naar aanleiding van het artikel van prof. WOLFF in het *Tijdschrift* van 6 April j.l., moet ik opmerken, dat prof. WOLFF het mengen van de „goedkoope margarine“ met vitamines beschouwt uit het oogpunt der rhachitisbestrijding. Deze maatregel werd echter niet genomen om de rhachitis te bestrijden, maar met het doel om aan de werklooze gezinnen een voeding te geven, waarin vitamines voorkomen in een hoeveelheid, welke in de practijk voldoende gebleken is om bij oudere kinderen en volwassenen verschijnselen van A- en D-vitaminose te voorkomen.

De door prof. WOLFF opgegeven benodigde hoeveelheden vitamines, in eenheden uitgedrukt, hebben slechts, ook al door de methode van standaardiseeren, betrekking op de rhachitisprophylaxis.

Prof. WOLFF juicht den maatregel van menging toch toe, en wel omdat hij iets beter dan niets vindt. Het „iets“, dat door de menging gegeven wordt, is echter, behalve in gevallen van rhachitis, welke onder alle klassen der bevolking op andere wijze behandeld wordt, stellig beter dan te veel, en zal voldoende blijken te zijn.

Rotterdam, 9 April 1935.

S. A. TEN BOKKEL HUININK,

Controleerend geneesheer op de verstrekking van versterkende middelen, der gemeente Schiedam.